

אימוץ המלצות דו"ח הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי

הצעה להחלטה

מ ח ל י ט י ם :

- א. לאמץ את עיקרי המלצות דו"ח הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי, בראשות פרופסור מנואל טרכטנברג, ולבצע בהקדם את הפעולות הנדרשות ליישומם כמפורט בהחלטה זו.
- ב. להטיל על ראש הממשלה ושר האוצר, להביא לאישור הממשלה הצעות החלטה מפורטות ליישום הדו"ח עד ליום 30 באוקטובר 2011.
- ג. להטיל על ראש הממשלה ושר האוצר, להביא לממשלה הצעות לשינויי חקיקה, ככל שיידרשו, ליישום החלטות הממשלה שיתקבלו כאמור.

דברי הסביו

רקע כללי

בקיץ 2011 פרצה מחאה חברתית עממית נרחבת, בתביעה קולנית וחוצת מגזרים, להקלת הנטל החברתי כלכלי מעל אזרחי ישראל, ולחלוקה שוויונית יותר של הנטל בין חלקים שונים באוכלוסיה. קולות המחאה היו רבים מגוונים, והגיעו מאוכלוסיה שונות, ומאיזורים שונים. בעיקרה הצביעה המחאה על הצורך בשינוי סדרי עדיפויות שיביא להקלת הנטל הכלכלי, ולכל הפחות לחלוקה הוגנת יותר שלו, על מצוקת הדיור שהתפתחה במשק הישראלי בשנים האחרונות ועל הצורך בהרחבת הנגישות לשירותים חברתיים בישראל.

במענה לקולות המצוקה החליט ראש הממשלה ביום י' באב התשע"א, 10 באוגוסט 2011, על מינוי ועדה מקצועית, בראשות פרופ' מנואל טרכטנברג (להלן: ועדת טרכטנברג), שתקיים דיאלוג עם הציבור, ותבחן חלופות להקלת הנטל הכלכלי המוטל על אזרחי ישראל.

על חברי הוועדה נמנו פקידי ציבור בכירים ונציגי ציבור הבקיאים בתחומי הכלכלה והחברה בישראל: מר איל גבאי, מנכ"ל משרד ראש הממשלה (היוצא); ד"ר יורם גבאי, מכון פאלק למחקר כלכלי בישראל; גב' אסתר דומיניסיני, מנכ"ל המוסד לביטוח לאומי; מר גל הרשקוביץ, הממונה על התקציבים, משרד האוצר; מר כהן שחר, עמותת NOVA; פרופ' רפי מלניק, המשנה לנשיא, המרכז הבינתחומי; גב' מיכל עבאדי בויאנג'ו, החשבת הכללית, משרד האוצר; ד"ר קרנית פלוג, המשנה לנגיד בנק ישראל; ד"ר שלומי פריזט, הכלכלן הראשי, הרשות להגבלים עסקיים; פרופ' פנינה קליין, ביה"ס לחינוך, אוניברסיטת בר-אילן; פרופ' יוג'ין קנדל, ראש המועצה הלאומית לכלכלה; ד"ר טלי רגב, מרכז טאוב לחקר מדיניות חברתית, אוניברסיטת תל אביב; ד"ר אבי שמחון, יועץ כלכלי לשר.

בכתב המינוי נדרשה הוועדה להגיש המלצות מפורטות בתחומים הבאים: שינוי סדר העדיפויות במטרה להקל את הנטל הכלכלי על אזרחי ישראל, שינוי בתמהיל תשלומי המיסים, הרחבת הנגישות לשירותים חברתיים,

הגברת התחרותיות והיעילות בשוקי מוצרים ושירותים במטרה להפחית את מחיריהם, וצעדים בתחום הדיור.

עוד נקבע כי המלצות הצוות יביאו לידי ביטוי את הצורך בשמירה על אחריות פיסקאלית בתקציב המדינה; וכי ומהלך עבודתו, יקיים הצוות דיאלוג עם מגזרים שונים בציבור הישראלי, ובכלל זה נציגי קבוצות וארגונים.

עבודת הוועדה נמשכה על פני 7 שבועות ולצורך גיבוש ההמלצות הסתייעה הוועדה בצוותי משנה מקצועיים בתחומים השונים עליהם הופקדה.

ביום 26.8.2011 הוגשו המלצות הוועדה לראש הממשלה.

דו"ח הוועדה מורכב מ- 7 פרקים מרכזיים. פרק ראשון המפרט את עיקרי ההשקפה הכללית ועקרונות המדיניות לשינוי כלכלי חברתי; הפרקים הנוספים מפרטים את עקרונות המדיניות ועיקרי ההמלצות בתחום המיסים, השירותים החברתיים, התחרותיות ויוקר המחיה; הדיור; הסביבה המאקרו כלכלית ושיתוף הציבור.

בפרק ההשקפה הכללית עסקה הוועדה, בין היתר בסוגיות היסוד הנוגעות לצדק חברתי. בהתאם להשקפת הוועדה, צדק חברתי פירושו הלימה בין התנהגות נורמטיבית, תרומה ומאמץ של הפרט, לבין התגמול שהפרט מקבל; פירושו שוויון הזדמנויות בשלבי הפתיחה, כללי העסקה ותחרות הוגנים בהמשך, ביטחון בסיסי וכבוד לאחר הפרישה; ופירושו שאם הגורל מכה בפרט מכל סיבה שהיא, החברה תסייע בהבטחת קיומו הבסיסי, נגישותו, וכבודו. עוד ציינה הוועדה את גישתה לפיה צדק חברתי יכול להתממש על בסיס של מכנה משותף ערכי, בדרכי נועם ובהחלטיות, וכי זו תמצית הגישה אשר צריכה להנחות את מימוש השינוי המיוחל בחברה הישראלית.

הוועדה המליצה על שורה של עקרונות מנחים למדיניות כלכלית-חברתית כדלקמן:

1. בנוסף לדבקות הדוקה בכללים הפיסקאליים, על הממשלה לפעול להעלאת משקלה של ההוצאה האזרחית בתקציב, ולחתור להגדלת חלקה בתוצר. זאת נוכח הכרסום היחסי שחל לאורך שנים בשירותים החברתיים, בין היתר בעל אילוצי תקציב.

2. על הממשלה לקבוע ולעדכן מעת לעת יעדים חברתיים לצד יעדים מאקרו כלכליים מסורתיים, ובכלל זה יעדים כמותיים להגדלת התעסוקה, ולהקטנת העוני ואי השוויון.

3. צמיחה כלכלית הנה המפתח ליכולת לספק לאורך זמן את הצרכים הגדלים של החברה בישראל. לכן כלי המדיניות הכלכלית צריכים להמשיך להעצים את יכולת הצמיחה והתחרותיות של המשק. אולם, שיעור הצמיחה כנמדד איננו תזת הכול: היבטים חשובים של איכות החיים לא נכללים בו, ובכלל זה מידת אי השוויון, מצב בריאותי, איכות הסביבה, וכדומה. מכאן שיש להרחיב את היריעה בקביעת הפרמטרים לפיהם נמדדים הביצועים של המשק, ולכוון את המדיניות בהתאם.

4. היבט חשוב של איכות החיים הנו מידת אי השוויון במשק: אי שוויון גדול גורר תחושה של אי צדק, הדרה וניכור, אשר עלולים לפגוע בלכידות החברתית ובנכונות לשאת בנטל. מכאן שהמדיניות הכלכלית צריכה להתור לחלוקה הוגנת של פירות הצמיחה, ובכלל זה בחלוקה בין התמורה להון והתמורה לעבודה, בין עובדים בכירים לעובדים מן השורה.
5. על הממשלה לפעול בהתמדה ובנחישות לשילובם של כל מגזרי האוכלוסייה בעשייה המשקית והכלל חברתית. בפרט, על הממשלה להתור להשתלבותם בתעסוקה של גברים חרדים ושל נשים ערביות, תוך כיבוד אורח חייהם. שילובם המהיר בתעסוקה המביאה פרנסה בכבוד הנו קריטי הן להמשך שגשוגם של המשק והחברה בישראל, והן ליציאה של מגזרים אלה ממעגל העוני.
6. על הממשלה להבטיח כללי משחק הוגנים לכלכלת השוק תוך מניעת היווצרותם של חסמי כניסה, רינוזיות, וכוח מונופוליסטי, וכמו כן כללי העסקה הוגנים לכלל העובדים ושמירה על זכויותיהם הבסיסיות.
7. על הממשלה להגדיר היטב את אחריותה על אספקת שירותים ציבוריים, להתאים את הרכבם מעת לעת לאור שינויים טכנולוגיים, דמוגרפיים ואחרים, ולדאוג לאספקתם באופן הוגן ויעיל לאזרחים הזכאים לכך, בין אם הדבר נעשה באופן ישיר על ידה ובין אם חלק מתהליך האספקה מוצא למיקור חוץ.
8. מיקור חוץ של חלק מהשירותים הציבוריים הנו לגיטימי ורצוי על מנת להגביר את יעילותם וזמינותם לאזרח, ובלבד שהדבר נעשה במקרים המתאימים לכך תוך הכנון מושכל, שימת דגש לא רק על העלות אלא גם על האיכות, הזמינות, ופיתוח יכולת מדידה, מעקב ואכיפה של סטנדרטים נאותים. יתרה מזאת, על הממשלה להדגיש ביתר שאת את אחריותה לשירותים המוצאים למיקור חוץ, ולשמש כתובת לאזרח ללא קשר עם מי בפועל מספק את השירות.
9. על הממשלה לפעול לטיפול מערכתי בכשלי היסוד בשירות המדינה ובסקטור הציבורי, לחיזוק יכולת תכנון המדיניות, להגברת יכולת הביצוע והגמישות הניהולית של הממשלה, ולטיפול של האתוס הציבורי ומערכת הערכים עליה נשענים משרתי הציבור.
10. על הממשלה לאמץ ערוצי הידברות עם הציבור הרחב במתכונת של "דמוקרטיה השתתפותית", בפרט בבואה לדון על שינויים וגיבוש מדיניות הנוגעים לציבור, וזאת כיוון שזה מאפשר זרימת רעיונות ושיקוף מצבו של האזרח אל מול הממשלה, מגביר את תחושת השייכות ומחזק את הדמוקרטיה. כמו כן, ההידברות דרושה גם כדי לאזן את האינטרסים של הציבור הרחב אל מול גורמים כלכליים עוצמתיים, אשר יש להם גישה והשפעה ישירה על

מקבלי ההחלטות.

מעבר לעקרונות אלה, הוועדה דנה במסגרת עבודתה בארבעה תחומים הקשורים ישירות לשורשי המחאה: דיור, יוקר המחיה ותחרותיות, שירותים חברתיים ותמהיל המסים. אלה עיקרי המלצותיה:

1. בתחום הדיור הוועדה המליצה על שורה של צעדים מקבילים אשר מטרתם: (א) להגדיל באופן משמעותי ביותר ולאורך זמן את היצע הדירות בתמהיל מגוון, ובכך לגרום לחזרתם של מחירי הדיור לרמה סבירה; (ב) לפתח בצורה פרו-אקטיבית את הבנייה להשכרה לטווח ארוך, בפרט של דירות קטנות, וזאת בעיקר באזורי הביקוש המרכזיים; (ג) להציע פיתוחים זמינים יותר לדיור בר השגה למשפחות המתקשות להתמודד בכוחות עצמן בשוק הדיור, ולהגדיל את הסיוע לשכר דירה לזכאי הדיור הציבורי ולקשישים; (ד) לגבש פיתוחים למגזר הערבי לאור מאפייניו הייחודיים, ובכלל זה סיוע בתכנון ובתשתיות; (ה) להתניע גיבוש אסטרטגיה כוללת לפיתוח המרחב האורבאני, הכוללת האצת תהליכים לחיזוק המטרופולינים והערם, בנייה נרחבת לאוכלוסיות מגוונות, האצת תהליכי התחדשות עירוניים, פיתוח מערכות חדשניות של תחבורה ציבורית וכדומה.
2. יוקר המחיה בישראל גבוה במיוחד בשורה ארוכה של מרכיבי סל הצריכה, ובפרט בדיור, אחזקת משק בית, חינוך, בריאות, מזון ותחבורה. העלייה ביוקר המחיה משקפת, בחלק ממרכיבים אלו, צמצום אחריות המדינה באספקת שירותים ציבוריים ו/או כשלי רגולציה. חלקם משקפים הגברת כוחם של פירמות דומיננטיות בשווקים. הוועדה המליצה להגביר את יכולתה של הממשלה להתמודד אל מול כוחות השוק בצורה פרו-אקטיבית רציפה, בין היתר, ע"י חקיקה ושינויים מבניים ברשות להגבלים עסקיים, העצמת הכוח הצרכני כמשקל נגד, וטיפול ממוקד ואינטנסיבי במספר ענפים שבהם השתרש כוח מונופוליסטי רב עצמה. הוועדה המליצה עוד לקבוע כללי פעולה חדשים לרגולטורים הממשלתיים, כך שיוקר המחיה יהיה אחד היעדים אליו הם מחויבים.
3. מקור נוסף ליוקר המחיה הנו המסומים הרבים המונעים ייבוא ותחרות בינלאומית בשווקים מקומיים. על כן הוועדה המליצה להוריד את כל המכסים שעדיין נותרו על כנס חרף תכנית החשיפה ואף לאפס את מרביתם, במהלך מוקד של שתי פעימות עד סוף 2012. כמו כן הוועדה המליצה להוריד מסי קנייה, להגדיל את הסכום המאפשר רכישות מחו"ל ודרך האינטרנט בפטור ממסים, ולהתאים בהקדם האפשרי את התקינה המקומית לתקינה הבינלאומית.
4. בתחום השירותים החברתיים הוועדה התמקדה בעיקר בחינוך בגילאים הצעירים, וזאת הן בשל החשיבות העצומה של חינוך איכותי בשלבים המוקדמים והפיתוח של יכולות גנריות להשתלבות ב"עידן הידע", והן כיוון שחינוך הנו הכלי העיקרי להבטחת

שוויון הזדמנויות והקטנת הפערים בחברה. כמו כן, הנטל הכלכלי הרובץ על הורים לילדים קטנים כבד מאוד ועלה בהתמדה בעשור האחרון, ועל כן הוועדה המליצה להקצות לסוגיה זו משאבים ניכרים. בפרט, הוועדה המליצה על הסדרה מוסדית והרחבה של מעורבות הממשלה בגיל הרך (גילאי 0 - 3), יישום מלא של חוק חינוך חובה לגילאים 3 - 4, ופרישה ארצית של מסגרות לימודיות לשעות אחר הצהריים, על כלל גילאי 3 - 9. כמו כן, הוועדה המליצה על הפחתה בתשלומי הורים, ועל הקלה בתחום ספרי הלימוד.

5. בהמשך לשירותים החברתיים, הוועדה המליצה גם על שורה של צעדים להנגשה והרחבת התחבורה הציבורית בפרט לצורכי תעסוקה. כמו כן הוועדה המליצה על צעדים להסרת מחסומים בשוק העבודה, בפרט לשם שילובם של נשים ערביות וגברים חרדים בתעסוקה.

6. בתחום המסים, הוועדה המליצה על שינוי מרחיק לכת בתמחיל המיסים על מנת להגדיל את הפרוגרסיביות של מערכת המס ולהקל על יוקר המחיה. בצד המקורות השינויים המוצעים הם: (א) ביטול ההמשך המתוכנן של הפחתת המסים הישירים; (ב) יצירת מדרגת מס נוספת של 48% על הכנסות מעל לכ- 40,000 ₪; (ג) גביית מס ייסף של 2% על הכנסות מהון ומעבודה של מעל ל-1 מיליון ₪ לשנה; (ד') העלאת המס על רווחי הון ל-25% (30% לבעלי שליטה); (ה) העלאת מס חברות ל-26%. בצד השימושים הוועדה המליצה על, (א) ביטול העלייה המתוכננת בכולו על דלק, פחם וסולר; (ב) מתן שתי נקודות זיכוי לאבות לילדים בני 0-3; ו- (ג) ביטול מכסים ומסי קנייה.

הוועדה הצביעה בהמלצותיה על המקורות והשימושים התקציביים למימוש המלצותיה כדלקמן:

1. הוועדה המליצה להקצות תקציבים בסך כולל של 30 מיליארד ₪ על פני החומש הקרוב למטרות דלעיל, כאשר החלק הארי יוקצה לחינוך. כבר בשנת התקציב 2012 יוקצו יותר מ-4 מיליארד ₪ בבסיס התקציב למטרות אלו, והסכום השנתי ילך ויגדל על פני החומש.

2. המקורות לשם כך יבואו מתוך התקציב, ובפרט כ-2.5 מיליארד ₪ יבואו כבר בשנת התקציב 2012 מקיצוץ בבסיס של תקציב הביטחון.

3. סך התקבולים הנוספים שיתקבלו כתוצאה מביטול מתווה הורדת המיסים והעלאת מיסים אחרים כאמור דלעיל יגיעו בשנת 2012 לכ-6 מיליארד ₪. סך הורדות המסים העקיפים ומתן נקודות הזיכוי יגיעו אף הם לסכום דומה, ובסך הכול יסתכמו בכ-30 מיליארד ₪ על פני החומש.

4. מכאן שהתכנית התקציבית שהוועדה המליצה תייעד לטובת הציבור הרחב סך כולל של כ-60 מיליארד ₪ על פני החומש הקרוב, אשר יתבטאו בהורדות מחירים והקלה ביוקר המחיה, זמינות גוברת של שירותים ציבוריים, הקלה ניכרת בתשלומים על חינוך, גידול בהכנסה נטו בגין נקודות זיכוי נוספות, ועוד. כמו כן יבטיח סכום זה מניעת הצורך בקיצוץ עתידית בהוצאה האזרחית ממשלתית, בעקבות הירידה הצפויה בתקבולים ממסים.

לבסוף הציגה הוועדה קווים מנחים לתהליך היישום כדלקמן:

1. אבני הדרך ליישום הדו"ח -

- אימוץ ההשקפה הכללית וההמלצות על ידי הממשלה.
- עיגון כלל המלצות הוועדה המפורטות בהחלטת ממשלה (לרבות עקרונות המדיניות, הצעדים האופרטיביים ומינוי צוותי המדיניות והיישום, ועקרונות היישום המפורטים להלן) וזאת בהתאם ללוחות הזמנים שהומלצו.
- הנחת הצעות החוק הממשלתיות הנדרשות ליישום המלצות הוועדה, לרבות שינויי החקיקה הנדרשים בחוק התקציב וחקיקת המיסים.
- אישור כלל תיקוני החקיקה הנדרשים עד ליום 31.12.2011.
- במקביל - מיסוד תהליך ליווי מעקב ובקרה שוטף עד ליישום מלא של המלצות הוועדה.
- דיווח חצי שנתי של הממשלה על אופן יישום ההמלצות.

2. שינויים בסדר העדיפות התקציביות - עקרונות:

- המלצות הוועדה בתחום התקציבי הן תוספתיות. קרי, בכל מקום שבו הוועדה המליצה על הקצאה תקציבית - כוונתה להקצאה תוספתית מעבר לתקציבים המוקצים לעניין זה ממילא (בבסיס התקציב או על פי החלטות ממשלה או סיכומים תקציביים). זאת בתוך מסגרת התקציב, ועל כן כל אלה מצריכים הסטות פנים-תקציביות.
- התקציבים שהוקצו לפי המתווים המפורטים בטבלאות שבדו"ח יוקצו בבסיס התקציב, ובכלל זאת תקציבים במתכונת הרשאה להתחייב.
- הוועדה המליצה על שינויים בסדר העדיפות התקציביות בסדר גודל של כ-30 מיליארד ₪ במהלך החומש הקרוב מתוכם כ-4 מיליארד ₪ בשנת 2012, לפיכך:

■ על הממשלה לפעול לתיקון חוק התקציב לשנים 2011-2012 ולשנות את סדרי העדיפויות בתקציב

המדינה, בהתאם לזמלצות הוועדה, לפני ה-
31.12.2011.

■ שינויים תקציביים לשנת 2012, שאינם חד
פעמיים, יעוגנו בבטיס תקציבי המשרדים.

■ הוצאות חד פעמיות הנדרשות למימוש המלצות
הוועדה (כגון תקציבי הבינוי למעונות יום
ולגני ילדים) בשנת 2012, תתקצבנה על ידי
משרד האוצר, בדרך של מתן הרשאה להתחייב
למשרדים הרלוונטיים (בסכומים המפורטים בדו"ח
הוועדה), בסמוך לאישור ההמלצות על ידי
הממשלה.

■ התקציבים הרב שנתיים הנדרשים למימוש ההמלצות
יעוגנו בהחלטת הממשלה ובסיכומים תקציביים רב
שנתיים בין משרד האוצר ובמשרדי הממשלה
הרלוונטיים.

○ הוועדה המליצה על שינויים בתמהיל הכנסות המדינה
ממסים, בדגש על הפחתת הנטל על אוכלוסיית היעד
שנקבעה, בהיקף של כ- 30 מיליארד ש"ח במהלך החומש
הקרוב מתוכם כ- 6 מיליארד ש"ח בשנת 2012. תיקוני
החקיקה הנדרשים ליישום המלצות הוועדה, לרבות
השינויים התקציביים והשינויים בחקיקת המס, יונחו
על שולחן הכנסת במושב החורף במטרה לאשרן, עד ליום
31.12.2011.

○ יתר תיקוני החקיקה הנדרשים ליישום המלצות הוועדה
יונחו על שולחן הכנסת במושב החורף במטרה לאשרן עד
ליום 31.12.2011.

3. אחריות ליישום ההמלצות וועדה היגוי לליווי תהליך היישום

○ הוועדה המליצה כי האחראיות הכוללת ליישום ההמלצות
הפרטניות, לרבות שלב גיבוש החלטות הממשלה וניסוח
ההצעות לתיקוני החקיקה, תוטל על מנכ"ל משרד ראש
הממשלה ועל הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

○ עוד הוצע כי ראש הממשלה ימנה ועדת מעקב, בראשות
מנכ"ל משרד ראש הממשלה והממונה על התקציבים, אשר
תלווה את הליך יישום המלצות הוועדה. הוועדה תדווח
לממשלה מדי שישה חודשים על ההתקדמות ביישום של
ההמלצות הפרטניות בכל תחום ותחום, ועל התוצאות מכך
באותם מקרים שבהם ההשפעה של היישום אמורה לבוא

לידי ביטוי מהיר. בפרט, על הוועדה לדווח על שינויים במחירי הדיור, במחירים לצרכן באותם מקרים שבהם הורדו מכסים ומסים עקיפים אחרים וכדומה.

4. הטמעה בתוכניות העבודה הממשלתיות וקביעת יעדים ומדדים -

- מדיניות הממשלה ביחס להמלצות תוטמע בתוכניות העבודה של המשרדים השונים.
- הממשלה תפעל לקביעת יעדים, מדדי תוצאה ותפוקה ואבני דרך להשלמת היישום של כלל התהליכים ואלה יוטמעו בתוכניות העבודה הממשלתיות.
- ועדת ההיגוי תדווח לממשלה, אחת ל-6 חודשים על אופן ההתקדמות ביישום ההמלצות.

5. דיווח לציבור

הממשלה תפרסם דו"ח ביצוע מפורט עד ליום 31.12.2011 לגבי מידת יישום ההמלצות בפרק הזמן שחלף ואופן יישומן, ובציון יעדים מדידים ואבני דרך להמשך היישום בצירוף לוחות זמנים

ראש הממשלה
ועל ידי שר האוצר

כ"ח באלול התשע"א
27 בספטמבר 2011

היועצת המשפטית

ירושלים, כ"ח אלול תשע"א
27 ספטמבר 2011
תיק: 07 - החלטות ממשלה כללי
מזהה מלי: 312276D

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

נושא הצעת ההחלטה: אימוץ מסקנות דו"ח הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי.

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטי המשפטיים:

ראש הממשלה מינה ביום 10.08.11 צוות לשינוי כלכלי-חברתי וראשות פרופ' מנואל טרכטנברג, על מנת לגבש צעדים שיביאו להקלת נטל המחיה בישראל, לגבש חלופות ולהביא את המלצותיו בפני הקבינט החברתי כלכלי.

בכתב המינוי התבקש הצוות להגיש המלצות בתחומים הבאים:

שינוי סדר העדיפויות במטרה להקל על הנטל הכלכלי על אזרחי ישראל.

שינוי בתמהיל תשלומי המיסים.

הרחבת הנגישות לשירותים חברתיים.

הגברת התחרותיות והיעילות בשוקי מוצרים ושירותים, במטרה להפחית את מחיריהם.

התווית צעדי יישום לתכנית הדיור שהושקה על ידי הממשלה ביולי 2011.

עוד נקבע כי המלצות הצוות יביאו לידי ביטוי את הצורך בשמירה על אחריות פיסקאלית בתקציב המדינה.

בנוסף נכתב כי במהלך עבודתו יקיים הצוות דיאלוג עם מגזרים עונים בציבור הישראלי, ובכלל זה נציגי קבוצות וארגונים, ישמע את עמדותיהם ורעיונותיהם לעניין צעדי מדיניות אפשריים בתחומים השונים, ויהיה רשאי להקים צוותי משנה לעבודה על נושאים פרטניים ולהיעזר בעובדי מדינה ובמומחים ככל שיידרש.

ביום 26.09.11 הגיש הצוות לראש הממשלה את המלצותיו.

עתה מוצע לאמץ את עיקרי המלצות דו"ח הצוות ולבצע בהקדם את הפעולות הנדרשות ליישומן, ולהטיל על ראש הממשלה ועל שר האוצר להביא לאישור הממשלה הצעות החלטה מפורטות ליישום הדו"ח, וכן הצעות לשינויי חקיקה ככל שיידרשו ליישום החלטות הממשלה שיתקבלו.

היועצת המשפטית

משרד ראש הממשלה

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

ההיבטים המשפטיים הכרוכים ביישום עיקרי המלצות דו"ח הצוות ייבחנו בעת גיבוש ההצעות להחלטה ושינויי החקיקה שיוגשו כאמור בהצעה, וככל שישום איזו מהמלצות דו"ח הצוות יהא כרוך בקשיים משפטיים, תינתן על כך הדעת במסגרת זו.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

חוות דעת זו היא על דעת היועץ המשפטי של משרד האוצר.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההחלטה:

אין מניעה משפטית לאישור ההצעה.

בברכה,

שלומית ברנע פרגו, עו"ד
היועצת המשפטית